

Programa:

"OBLIDEM LA SOLEDAT"

Passeig en Trenet per Cambrils

Opinió

● “Pelotazo” por parte de la Telefónica

La compañía de referencia ya nos tiene acostumbrados a sus “malabarismos” en cuanto a la aplicación de sus tarifas. Naturalmente, en su época –demasiado larga por cierto– de monopolio, éstas eran las más caras de Europa. Así pueden explicarse sus grandes y monstruosos beneficios que le permitieron alcanzar el listón más alto entre las empresas europeas e incluso mundiales, invadiendo mercados y más mercados, en particular en América del Sur.

Ahora bien, si el monopolio en cuestión era estatal, parece ser que los beneficios obtenidos en su época como tal, antes de pasar a “empresa privada” debían liquidarse ingresando la parte que correspondiese a las arcas del Estado, una vez cumplidas las disposiciones estatutarias con sus accionistas. Pero por lo visto, lo que parece tan lógico no debe serlo y por lo tanto no se cumplió. Resulta pues, que la revalorización de la compañía, gracias a la buena gestión y también a sus abusos al aplicarnos a los usuarios unas tarifas que, repito, siempre fueron de las más altas de Europa, va a distribuirse entre unos cuantos “mandamases” repartiéndose una cantidad de acciones que puestas en el mercado bursátil les representará unos cuantos miles de millones a cada uno. Lo peor de ello, sin embargo, es de que pueden hacerlo y dicen que no infringen la Ley. ¿Qué ley? ¿Cómo es posible que en pleno siglo XX puedan persistir Leyes que serían difíciles de aplicar en el siglo X llamado el de la ignorancia? Al paso en que van desarrollándose acontecimientos, algunos también de “pelotazo” como el que nos ocupa, entiendo que el siglo XX en el que vivimos –ya por poco tiempo– deberá conocerse, contrariamente al de las “luces” que nos procedió, como el siglo de las más oscuras sombras y el de más carente ética.

J. Sabaté G.

Editorial

● Rèplica

Aquesta carta és una rèplica al comentari del Sr. Pere Arbó, publicat a la Revista Cambrils de Setembre de 1999 i titulat “Des del Casal de la Gent Gran”.

Crec que en democràcia, quan un President es manifesta en nom d’una Junta, hauria de tenir un diàleg previ amb els membres de la Junta del Col·lectiu que representa, per tal d’informar-los abans de fer qualsevol comentari en un mitjà de difusió.

És positiu recordar les peticions que el Casal fa a l’Ajuntament, però amb un procediment ordenat i amb el coneixement de que els permisos municipals són independents d’altres autoritzacions administratives.

Segons la Llei de la Generalitat 10/1990 de Policia de l’Espectacle, en els seus articles 20 i 21, esmenta la competència dels mossos d’esquadra i de les policies locals en el que fa referència a les Normes de Seguretat Ciutadana en els balls on hi concorren centenars de persones.

Joan Pujol Colom

Vocal de Jocs Recreatius del Casal Municipal de la Gent Gran

● El reconocimiento

El que subscribe, como miembro de esta Junta y en nombre de todos sus componentes, con estas cuatro líneas, queremos hacerles llegar a todos los usuarios de este gran Casal de la Gent Gran nuestro más sincero agradecimiento, por su excelente comportamiento aunque no nos ha cojido de sorpresa ya que no dudábamos nunca de la actitud de todos los componentes.

Esta Junta se siente orgullosa de que así sea y que sigamos siempre con esta buena armonía y buena unión ya que **al menos podemos demostrar que también nosotros tenemos dignidad y sabemos comportarnos, para así poder pedir siempre con el respeto que nos caracteriza todo aquello que moderadamente creamos que se nos puede dar.**

Por todo lo expuesto, esta Junta y por medio de su propio medio de comunicación, les damos las gracias todos y para todos.

Francisco Soto

Vicepresident del Casal Municipal de la Gent Gran

S a l u t

● Enfermos y pacientes

Hay enfermos que no son pacientes. Hay pacientes que no estan enfermos, hay pacientes que se impacientan, pero hay también pacientes enfermos y enfermos pacientes. Este juego de palabras se me ha ocurrido ante un programa de la TV Digital en que un médico ponía a parir a los enfermos impacientes. Es decir: a los pacientes poco pacientes. La diferencia entre paciente y enfermo radica en que el paciente aún no se ha demostrado que esté enfermo.

Entre los pacientes poco pacientes el médico del programa de TV Digital consideraba:

1. El pelmazo: que consulta constantemente por nimiedades. Reclama constante atención. Pregunta al médico en la calle, en el autobús o en el restaurante. Es contumaz, adhesivo, pegajoso. Acaba con la paciencia ajena.

2. El hipocondríaco: tiene todas las enfermedades. Los síntomas de todas las enfermedades las padece. Se automedica. Dice que no le funciona bien: unas veces el corazón, otras el hígado, a veces los riñones y confunde una “lupia” con un melanoma. Lo que no le funciona bien es lo poco que hay de cejas para arriba.

3. El “listillo” el enterado: cree saberlo todo, alardea de conocimientos médicos, desconfía y desprecia el saber del médico. Pueden ser peligrosos por que van aconsejando por ahí cas siempre inadecuadamente con menoscabo de la Salud Pública.

4. Hay varios tipos más: desde el negador hasta el autodestructivo. Es el bronquítico crónico que no deja de fumar, el enfermo del hígado que no deja de beber, el diabético que cree que medicándose abandona la dieta y se lia a comer dulces.

5. Y ojo con aquellos que creen que el médico es el culpable. Son capaces de desacreditar una limpia trayectoria profesional. Son los que opinan que aquellos comprimidos les hizo polvo el hígado. Que se hinchan desde que tomaron tal o cual medicación. Que si antes no tenían dolor de riñones y desde que el Dr. tal...

Bueno: procuremos los médicos ser más pacientes que los propios pacientes.

Dr. Pasalodos

Ex-metge de l’Aleixar i de Cambrils

Guanyadors dels sortejos dels diumenges

3.10.99	1r Isabel Pedrola 2n Margarita Cobos
10.10.99	1r Teresa Rus 2n Carmen Ramírez
12.10.99	1r Iluminada Vicente 2n Julia Blanco
17.10.99	1r Maria Iglesias 2n Ma Teresa Vidal
24.10.99	1r Angela Corral 2n Rufina Lorente
31.10.99	1r Teresa Fargas 2n Pilar García

Receptes

● Conill amb xocolata

Ingredients:

1 conill, 1/4 de vi blanc, 50 g de bacó, una fulla de llorer, ametlles torrades, una llesca de pa, oli, alls, julivert, dues preses de xocolata.

Elaboració:

Poseu oli en una cassola i quan estigui calent fregiu el bacó. A continuació, tireu-hi el conill fet a trossos, el llorer i all i julivert i ho deixeu coure a foc lent. Quan estigui cuit, s’hi afegeix una picada. Traieu el fetge i poseu-lo al morter amb el pa torrat o fregit, les ametlles torrades i la xocolata. Piqueu-ho tot bé i tireu-ho per damunt del conill. Després, afegeix-hi també un all picat. Feu-hi un bull i el plat ja estarà a punt de servir. També en comptes de conill es pot fer amb llebre.

Bon profit !

A. Castro

Racó dels poetes

LA FARIGOLA

Farigola tu que vius prop del camins
vigilant-ne nit i dia,
també sents els sorolls
que et venen de nostra vila?

Segur que en tindràs secrets
dels transeünts que et visiten,
que gaudeixen del teu perfum
mentre amb tu es deliren.

Els secrets no els pots pas dir
perquè un gran pecat faries,
dels enamorats descobrir
si és que allí hi passen fatigues.

També tu n'estàs plorant
quant t'arrenquen les entranyes,
no es conformen en tallar
solament les teves branques.

Però tu no et desanimis
i ves complint el teu deure,
doncs no perdis la llavor
que fa molts segles generes.

Gràcies farigola, perquè ajudes
a cuineres fer el guisat
fent també que els comensals
ho gaudeixin de veritat.

La teva flaire ens atreu tan
que n'esperem la companyia,
per festejar això tan gran
sempre tan plens d'alegria.

Ets la més encisadora
de les flors que coneixem,
i arribant la primavera
nosaltres ja renaixem.

Andreu Roca Muste

EL GORRIÓN

Un pajarillo piaba
tras una roca escondido
no podía volar su nido
un zagal con una honda
el ala le había partido.
Herido sin poder volar
piaba mirando la rama
donde se hallaba su nido,
entre piar y piar
intentaba con tesón
elear sus alas y volar
hasta llegar a su nido,
pero no podía, no...
el mal juego de un zagal
su ala le había partido.

Un labrador que se hallaba
a la sombra del olivo
oyó como un débil piar
y un continuo aleteo,
cauteloso se acercó
y vio al pajarillo herido;
al verlo el animal
asustado quiso huir,
—¡no te asustes gorrión
que daño no te he de hacer
mirare si esa herida
te la puedo rehacer!—

Con suavidad y cariño
al pajarillo cogió
lo observo atentamente
y con ramitas del campo
un cabestrillo para el ala
con paciencia construyó
y tejiéndole entre sus plumas
al pajarillo apañó
lo subió hasta la rama
donde su nido tenía,
le aposentó suavemente
le enseñó a reservarse
de alimañas y de la gente
hasta que volar pudiese,
mientras tanto el le traería
sustento para su cuerpo
que mientras la labranza durara
comida no le faltaría.

Fueron pasando los días
y el gorrión al verlo venir
bien contento se ponía
intentaba con el ala saludarle
pero como no podía
con su pico y su garganta
buenos trinos le brindaba,
se hicieron buenos amigos
cuando el labrador no venia
el pajarillo se entristecía.

Labrador y gorrión
hicieron tan buenas migas
que a su modo dialogaban,
el labrador le hacia
ejercicios en su ala
y el gorrión agradecido
con trinos le deleitaba.

Tan compenetrados estaban
tanto se llegaron a entender
que no pensaron que un día
la labranza acabaría
y como todo tiene su fin
la amistad se rompería.

—¡Pero hay señor! lo que es la vida;
paradojas del destino;
el gorrión al ver que el amigo
marchaba
en un esfuerzo sobrehumano
en un intento sin par
del nido salió volando
y en el hombro del labrador
se aferró desesperado
y en su trinar le decía

Tú me salvaste la vida
un zagal casi me mata
yo quiero seguir contigo
allá por donde tu vayas.

Josefa Mendo

A c t i v i t a t s

*Viatge a Torremolinos-
Costa del Sol i Gibraltar*

*Campionat Tardor
d'Escacs'99*

Entreteniments

Solucions a la propera revista

La tela.

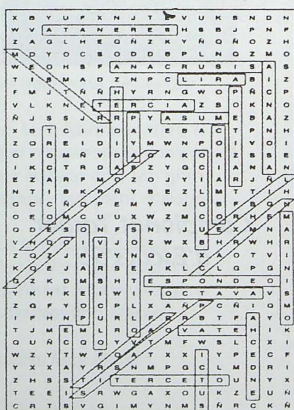
ALBORNZ
BENGALIA
CAMBRAY
CAQUI
CASIOR

CELOFAN
CHAUL
COTON
DUTOTINA
ESPOLIN

GLASE
MILRAYAS
OPAL
ORMESI
PAMBIHE

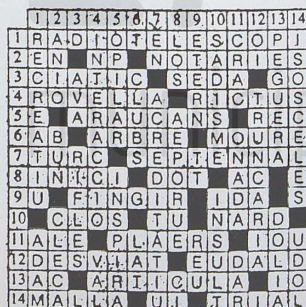
PAÑETE
PERSIANA
SAGATI
SURA
VELO

Localice los 20 términos relacionados con tela.

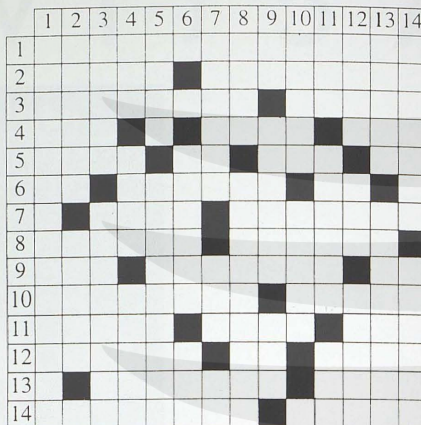
SOPA DE LLETRES

SOLUCIONS DELS ENTRETENIMENTS DEL MES PASSAT

MOTS ENCREUATS

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS:

1.- Conjunt de tots els punts d'un pla equidistants d'un punt donat del mateix pla. 2.- Ser un bon minyo. L'any 1949 va ser elegit canceller de la República Federal d'Alemanya. 3.- Disposició particular d'un conjunt d'àtoms caracteritzada pel fet que són distribuïts a l'atzar, però amb la mateixa orientació. Envii una instància. 4.- Petard que fa un gran soroll quan rebenta. Deu que empata el partit. Element químic de símbol Y. Sulfur emprat per designar els enzims. 5.- Cerimònia del culte religiós. Repetidament, anima l'equip. Tija per rostre. Anno Domini. 6.- L'actiu. Antic nom de Sri Lanka. Un bar sense porta. Enèsim. 7.- Una vitamina que està bé. Seient estret, i llarg on només feren cabuda les persones amb diners. Aquesta ens farà una paella. 8.- Assenyalat com a culpable. Pregària. 9.- Narra sense vocalitzar. Antic municipi del Baix Camp annexat el 1961 al de Vilaplana. Una societat que coneix les seves limitacions. 10.- Allò que li falta l'enllaç o la il·lació deguts. Els partits conservadors. 11.- Fer servir el magi. Fixador dels cabells. Prefix que triplica. 12.- Areny. El radi de Madame Curie. Mesura de vuit pams capgirada. 13.- Per la seva forma és un tipus de biga. Cantis sense desalinar. Dimensió que ha de tenir una cosa per a l'ús a que és destinada. 14.- Abans anava a classe, ara no. Brut parcialment.

VERTICALS:

1.- Persona que fa tràfic de gènere prohibit. 2.- Viatja amb Ibèria. Nucli doctrinal de qualsevol religió. Abundant al Mississipi. 3.- Llunya, distant en l'espai o en el temps. Arbres de la família de les burseràcies. 4.- Rema enrere. Edicte del tsar de Rússia. Del color de la carn. 5.- Amb Queixans forma el municipi de Fontanals de Cerdanya. Senten entusiasme mutu i festegen per aquest motiu. 6.- Un mil·lí que fan un metre. Un romà que no trobem a Roma. Expressió facial d'un riure forçat. Regal nadalenc. 7.- Relatiu a la cara. Riure gal·lec. Conjunció niquelada. 8.- Cadascun dels períodes en què es divideix la història. Posaria ben a prop. 9.- Cap cosa de música. Solc practicat en una peça de matèria dura. Part oposada al tall d'un ganivet o d'una eina. 10.- Atractiu poderós. Mesura de llargària anglesa, equivalent a 91,4 centímetres. Carrer sense sortida. 11.- En un edifici és un espai entre parets. Privar l'accés en un lloc. Estima. 12.- Assistència a un malalt. Una cara de la moneda. Té a veure amb el color de la pell. 13.- La ... municipi dels Serrans al País Valencià. Provedora de rostre o de bec. 14.- La filla de Minos, rei de Creta, que va presentar Beteis i Films. El conjunt dels fidels que no són clergues.

Pàgines viscudes

Tardoral

La tardor és una època de l'any que té un to inequívocament melangiós. Tota una sèrie de factors col·laboren a remarcar aquest efecte. La calor s'afebleix, el sol no pica tant, el dia s'escurça, fresca a la nit i matinada, bon temps durant el dia, núvols, ruixats i alguna tempesta ens anuncien que ja hem arribat a aquest període entre l'estiu i l'hivern.

Un altre aspecte significatiu de la tardor és que és l'hora d'arreglar les collites: les avellanes i ametlles una mica més aviat, seguidament la verema i per cloure la replega resten encara les garrofes i les olives que, encara que darrerament s'ha avançat força la recol·lecció, abans s'acabava ben entrat l'hivern. Quan la tardor s'acaba ja s'ha collit tota la fruita fresca i els arbres comencen a desempellar-se de les fulles, que abans de caure deixen aquell verd brillant que tenien per assolir els grocs tornassolats i aquells vermells-grana que fan que admirar la natura en aquesta època de l'any sigui tot un espectacle vistós i encisador.

La tardor, però, té encara uns altres caires de tipus social, costumista i fins i tot gastronòmic. La tardor ens mena als cementiris en les diades de Tots Sants i dels difunts. Comença la temporada de caça i de les calçotades i és el temps de les grans castanyades a les quals, naturalment, cal afegir les safates de panellets i la copa de cava o la d'aquell vi generós, del que abans en deien de la bota del racó. La tardor és també el temps dels rovellers i dels bolets, que per fer la seva aparició en el temps oportú només cal que la pluja hagi estat generosa en els boscos on aquests acostumen a nèixer i faci bon temps. Cada una d'aquestes coses, més aviat activitats, té els seus engrescats adeptes -fans en diuen ara. Si convé és fan tota classe de sacrificis "dineraris", de viatges llargs, de nits perdudes, o trobades segons es miri i d'esgotadores caminades per la muntanya. Però tot es pot donar per ben emprat si de la cartutxera penja una bona llebra o un parell de vistoses perdius o si en arribar a casa podem ensenyar al veïnat un cistell cremull de rovellers amb la mala intenció de provocar l'enveja.

A la tardor, la feina de pagès no és tan puntual i exigent com en altres èpoques de l'any i permet a qui li agrada de donar-se aquestes satisfaccions mentre, això sí, no faci "porra" en la caça o no arreplegui ni rovellers per esmorzar. D'això sí que n'hi ha per "llençar el barret al foc"

Josep Salceda i Castells

Gràcies Verge del Camí

Senyores i senyors,

Doncs, sí, el que els explicaré em va passar quan tenia 28 anys, l'any 1948.

Tota la vida m'ha apassionat pescar, sigui el tipus de pesca que sigui, ja que molts de vostès ja saben que n'hi ha moltes modalitats.

Bé, amb aquesta edat anava a la pesca de la sardina i, quan tenia temps lliure, em dedicava a pescar una mica pel meu compte, a fora el port, com també ho feien altres pescadors.

Era el mes de maig, i durant aquest mes tots els anys solien fer una passada per aquests entorns aquells peixos que sempre acostumaven a prendre'ns les llenques amb què pescàvem les daurades, els llobarros i d'altres peixos que pesaven d'un fins a dos o tres quilos.

Bé, un dia em vaig començar a arreglar una llença que tenia trossos de pèl de cuc, ja que llavors de niló no n'hi havia. Quan al cap de dos dies ja la tenia arreglada me'n vaig anar a pescar amb la meua barqueta que feia tres metres, i el primer que vaig fer va ser enganxar a l'ham d'una potera una boga. Quan la vaig tenir enganxada la vaig llençar a la mar amb la boga viva i, sí, de seguida, un peix la va agafar. Aquest peix era tan gros que em va prendre uns 200 metres de llença amb el suro que tenia enganxat.

Jo seguia remant darrere de la boia, en un rumb de la Punta del Port cap a la Daurada. Però, sabeu què era el que jo em mirava i em mirava... La Verge del Camí! I li pregava: "Nostra Senyora, que pugui agafar aquest peix tan gros, que ens ajudarà molt a casa".

I dic això, que ens ajudaria a casa, perquè llavors, en aquella època, hi havia "misèria".

Per acabar amb la meua petita història els diré que abans no vaig tenir el peix mort i dalt del bot van passar tres hores. Quan el vaig tenir, jo estava tan content que només mirava la Verge del Camí i cantava i cantava.

En arribar davant de la Torre del Port, tota la gent de la platja vingué a veure el "gran peix" que havia aconseguit pescar. El peix va pesar 37 quilos i me'n van donar 380 pessetes, que en aquells temps significaven passar tres setmanes molt bé a casa.

Pere Arbó

OPTICA IRIS

LENTS DE CONTACTE
APARELLS PER LA SORDERA

Av. Verge de Montserrat, 6-8 - Tel. 977 36 45 12
43850 CAMBRILS (Barri Eixample)

COOPERATIVA AGRÍCOLA
I CAIXA AGRÀRIA DE CAMBRILS S.C.C.L.

C/ Sindicat, 2 - 43850 CAMBRILS (Tarragona)
Tel. 977 36 00 67 - Fax 977 79 15 02

REPSOL

Butano

expert

ALCON-GRACIA, S.L.

ANTIGA CASA
RECASENS

ELECTRODOMÈSTICS
LLISTES DE NOCES - REGAL
TVC - VIDEO - SO

Plaça Espanya, 19
Tel.-Fax 977 36 00 53
43850 CAMBRILS-Vila

Travessia Àncora, 1-3
Tel.-Fax 977 36 03 84
43850 CAMBRILS-Port

Any internacional de la gent gran
un país per a totes les edats

Informació i Serveis

CASAL

De dilluns a dissabte:
De les 10 del matí a les 8 del vespre
Diumenge:
De 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre

CAFETERIA

De dilluns a dissabte:
De les 10 del matí a les 8 del vespre
Diumenge:
De les 12 del migdia a les 8 del vespre

MENJADOR ⁷⁵⁰⁰

De la 1 del migdia a les 3 de la tarda. De dilluns a diumenge menús a ~~500~~ Ptes. (begudes no incloses). Reserves i informació a la cafeteria del Casal o bé al telèfon 977 79 51 92

PERRUQUERIA

De dimarts a divendres:
De les 10 del matí a la 1 del migdia
De 2/4 de 4 de la tarda a les 8 del vespre
Dissabte: De les 10 del matí a les 8 del vespre

TENSIÓ ARTERIAL

TELÈFON PÚBLIC

TELÈFON CASAL

977 79 51 92

Servei menjar a domicili per a la tercera edat

S'ha posat en marxa un servei de menjar a domicili, dirigit a la gent gran amb dificultats per valer-se per si sols i a aquells, els familiars dels quals, no puguin fer-se'n càrrec per raons de feina o altres circumstàncies. El preu del tiquet és de 560 PTA. Tota persona interessada pot trucar al departament de Benestar Social de l'Ajuntament de Cambrils.

Tenim en projecte formar una **CORAL** i un **GRUP DE TEATRE** al Casal. Les persones interessades poden adreçar-se a la Consergeria del Casal. Telèfon: 977 79 51 92

Si desitgeu anunciar-vos a la Revista, demaneu informació a la coordinadora del Casal.

Edita: AJUNTAMENT DE CAMBRILS
Regidoria de Benestar Social
Casal Municipal de la Gent Gran. Tel. 977 79 51 92

Coordinació: Coordinadora del Casal i vocalia de cultura
Maquetació i Impressió: Arts Gràfiques Saragossa, s.l.

El Casal Municipal de la Gent Gran de Cambrils, forma part de la Federació d'Associacions de la Tercera Edat de Catalunya (FATEC) des del 23 de setembre de 1997 amb el número 480.